

Sygn. akt **IIK 151/15 (1 Ds. 533/15)**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 13 października 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Statkiewicz

Protokolant: Marta Chmiel

przy udziale Radosława Żarkowskiego Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia-Śródmieście

po rozpoznaniu sprawy

R. S. syna A. i A. z domu (...)

urodzonego (...) we W.

(PESEL: (...)) oskarżonego o to, że

w dniu 07 stycznia 2015 r. we W., będąc w stanie nietrzeźwości tj. 1,39mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował samochodem marki B. (...) o nr rej. (...) 70, jadąc nim ul. (...), będąc wcześniej prawomocnie skazanym przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia Krzyków sygnatura akt VII K 629/13 z dnia 24.10.2013 r. za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości i posiadając zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych

tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k.

* * *

I. Uznaje oskarżonego **R. S.** za winnego popełnienia czynu, opisanego w części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k., na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w dniach od 7 stycznia 2015 r. do 8 stycznia 2015 r., przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 (czterech) lat;

IV. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1083 roku, Nr 49, poz. 223) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu w wysokości 250 złotych w tym opłata 180 złotych.

Sygn. akt II K 151/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 stycznia 2015 r. R. S. przez cały dzień spożywał alkohol w postaci spirytusu. Po spożyciu alkoholu wsiadł do samochodu siostry i kierował nim. W godzinach nocnych funkcjonariusze policji zauważyli pojazd marki B. (...)

o numerze rejestracyjnym (...) 70, którego kierowca R. S. nie miał zapiętych pasów bezpieczeństwa, użyli sygnałów dźwiękowych i świetlnych by zmusić kierowcę do zatrzymania, ten zatrzymał się na ul. (...) we W..

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego R. S. k. 12,

R. S. został przebadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. W wyniku tego badania okazało się, że oskarżony znajduje się w stanie nietrzeźwości. Pierwszy wynik badania przeprowadzonego o godz. 1:35 wykazał u oskarżonego 1,39 mg/l, drugi wynik przeprowadzono o godz. 01:50 i wykazał on 1,43 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Kolejne badanie przeprowadzono o godz. 02:27 wynik 1,32 mg/l alkoholu wydychanym powietrzu. Został zatrzymany

Dowód: protokół użycia alkosensora k. 2

protokół zatrzymania osoby k. 4

Oskarżony R. S. był już karany sędownie, czterokrotnie za przestępstwa przeciwko mieniu, a Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 24 października 2013 r. w sprawie o sygn. akt VII K 629/13 uznano go za winnego popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. i wymierzono mu karę jednego roku pozbawcie wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 3 lat, a ponadto orzeczono wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, wyrok uprawomocnił się w dniu 08 listopada 2013 r. .

Dowód: dane o karalności k. 24 - 25,

wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 24 października 2013 r. w sprawie o sygn. akt VII K 629/13

Oskarżony O. K. jest zameldowany we W., prowadzi działalność gospodarczą (...) osiąga dochowa w wysokości od 4000 zł do 5000 zł , jest kawalerem, ma troje dzieci.

Dowód: pismo z Komisariatu Policji W. k. 29, oświadczenie oskarżonego na rozprawie w dniu 24 kwietnia 2014 r. k. 52

W chwili popełnienia zarzucanego mu czynu oskarżony miał zachowaną zdolność do rozumienia jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem, był co prawda w stanie upojenie alkoholowego, ale zna swoją reakcję na alkohol i było to typowe dla niego upicie alkoholowe. Jest osoba uzależnioną od alkoholu.

Dowód: opinia sądowo- psychiatryczna k. 65-67,

Oskarżony R. S. w postępowaniu przygotowawczym dwukrotnie słuchany, przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, iż w dniu zdarzenia, pił alkohol w postaci spirytusu, nie pamięta w jakich ilościach, stracił świadomość, nie pamięta w jakich okolicznościach wsiadł do samochodu, kolejną rzeczą która pamięta jest to fakt, że uciekał przed policjantami, kierując samochodem w stanie nietrzeźwości i został przez nich zatrzymany.

Przed sądem na pierwszej rozprawie oskarżony przyznał się do winy, na kolejnej oskarżony nie stawiał się, ujawniono jego wcześniejsze wyjaśnienia.

W świetle zebranego materiału dowodowego wina i sprawstwo oskarżonego odnośnie przypisanego mu wyrokiem czynu nie budzą żadnych wątpliwości .

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego R. S. , który świadomie i dobrowolnie przyznał się do zarzucanego mu czynu, a jego przyznanie w świetle zebranego materiału dowodowego nie budzi wątpliwości. Oskarżony nie kwestionował na żadnym etapie postępowania, że dopuścił się przestępstwa, wyjaśnił, że po wypiciu alkoholu kierował samochodem w stanie nietrzeźwości i został zatrzymany przez policję. Jego wyjaśnienia co do niepamięci

części zdarzenia a to samego faktu wsiadania do auta uznano za wiarygodne, zdaniem biegłych psychiatrów ta częściowa niepamięć zdarzenia uzasadniona jest stanem upojenia alkoholowego. Nie kwestionował przy tym wyniku przeprowadzonego badania za pomocą urządzenia kontrolno pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu. Wyjaśnienia oskarżonego znajdują przy tym potwierdzenie w dokumentach w postaci protokołu badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, protokołem badania, które to dokumenty sporządzono bezpośrednio po zdarzeniu ich wiarygodność nie budzi wątpliwości.

Za rzetelną, jasną i zupełną uznano opinię biegłych psychiatrów, została wydana po badaniu oskarżonego, nie zawiera wewnętrznych sprzeczności a wnioski w niej zawarte sprecyzowano logicznie i jednoznacznie

Sąd uznał za w pełni wiarygodny dokument protokół użycia urządzenia kontrolno pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu, został on bowiem sporządzony w sposób rzetelny i zgodny z obowiązującymi przepisami, nie był przy tym kwestionowany przez samego oskarżonego.

Dane dotyczące karalności skazanego ustalił Sąd w oparciu o dokumenty w postaci informacji z Krajowego Rejestru Karnego oraz na podstawie odpisu wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 24 października 2013 r. w sprawie o sygn. akt VII K 629/13

W świetle tak dokonanych ustaleń faktycznych i przeprowadzonej oceny dowodów Sąd uznał, że oskarżony R. S. wyczerpał swoim zachowaniem znamiona przestępstwa z art. 178a § 4 k.k.. Oskarżony bowiem w dniu 7 stycznia 2015 r. we W. znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,39 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował pojazdem mechanicznym – samochodem po drodze publicznej i był wcześniej skazany za przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k., które nie uległo zatarciu.

Oskarżony miał świadomość bezprawności swojego postępowania. Uzasadnione zatem jest twierdzenie, że działał on umyślnie. Zważywszy na okoliczności popełnienia czynu, Sąd uznał, że stopień jego społecznej szkodliwości jest znaczny. Oskarżony jechał po drodze publicznej, w późnych godzinach wieczornych, znajdując się w stanie nietrzeźwości, stwarzał realne zagrożenie dla innych uczestników ruchu.

Zaistnienie takiego zagrożenia nie stanowi oczywiście znamienia przestępstwa z art. 178a § 4 kk, niemniej – zdaniem Sądu – ma istotne znaczenie dla oceny społecznej szkodliwości czynu. Wymaga bowiem wyraźnego podkreślenia, że sprawca takiego zdarzenia nie tylko narusza podstawowe zasady bezpieczeństwa w komunikacji, ale ponadto nie wykonując wcześniej orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, okazuje lekceważenie dla wyroków sądowych, naruszając tym samym autorytet wymiaru sprawiedliwości [tak SN w postanowieniu z dnia 19 stycznia 2012 r., I KZP 22/11, OSNKW 2012, nr 1, poz. 6].

Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 § 1 i 2 k.k.

Sąd w pierwszej kolejności kierował się ogólnymi dyrektywami wymiaru kary i w związku z tym wymierzając karę sprawcy wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma ona osiągnąć. Wskazanie na prewencję indywidualną było jednym z podstawowych elementów decydujących o surowości represji. Zapobiegawczy sens wymierzonej kary ma na celu odstraszenie sprawcy od ponownego wejścia na drogę przestępstwa. Natomiast jej cel wychowawczy realizuje się poprzez kształtowanie postawy oskarżonego zarówno wobec własnego czynu jak i przestępstwa w ogóle. Sąd miał również na uwadze prewencję generalną ,która wskazuje potrzebę w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Kierując się szczegółowymi dyrektywami wymiaru kary Sąd analizował motywację sprawcy, którą powiązał ze sferą intelektualną zachowania sprawcy a rodzaj i rozmiar naruszenia ciężających na oskarżonym obowiązków stanowił element decydujący o ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu. Oskarżony miał świadomość, że decydując się na prowadzenie pojazdu mechanicznego, naraża się na konsekwencje prawne. Był świadomy swojej uprzedniej karalności i pamiętał o orzeczonym wobec niego środku karnym w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, który obowiązywał a mimo to jak wyjaśnił korzystał z samochodu siostry. Takie zachowanie oskarżonego w połączeniu z

wysoką zawartością alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu, mimo wyraźnie przez niego wyrażonej skruchy, musiało rzutować na ustalenie przez Sąd wysokiego stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu, a tym samym na wymiar kary. Oskarżony swoją postawą dał wyraz lekceważącego podejścia do wyroków sądowych i przestrzegania prawa, co świadczy tylko o jego niepoprawności.

Do okoliczności łagodzących Sąd zaliczył zachowanie oskarżonego po popełnieniu przestępstwa, polegające na przyznaniu się do winy.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał oskarżonego R. S. winnego popełnienia czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, a stanowiącego przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. i za to na podstawie art. 178a §4 k.k. wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności. Sąd nie znalazł podstaw by warunkowo zawiesić wykonania kary, sprzeciwia się temu zarówno wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu, wcześniejsza karalność, ale także brzmieniu przepisu art. 69 § 4 k.k., który ogranicza stosowanie dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia kary dla sprawców przestępstwa z art. 178 a § 4 k.k. jedynie do szczególnie uzasadnionych przypadków, a taka sytuacja w niniejszej sprawie nie zachodzi.

Sąd wymierzył karę pozbawienia wolności w wysokości 8 miesięcy pozbawienia wolności, mając na uwadze okoliczności wymienione przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu, nadto uwzględniając stopień nietrzeźwości oskarżonego. Jednocześnie, zdaniem Sądu wymierzona oskarżonemu kara nie cechuje się nadmierną dolegliwością, jest współmierna do stopnia zawinienia oraz do stopnia społecznej szkodliwości czynu. W przekonaniu Sądu orzeczenie o karze w takiej postaci spełni wymogi prewencji ogólnej i szczególnej, czyniąc zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

W oparciu o art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary Sąd zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie tj. zatrzymania które miało miejsce w dniach od 7 stycznia 2015 r. do 8 stycznia 2015 r.

Zobligowany treścią przepisu art. 42 § 2 k.k., Sąd zastosował wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 (czterech) lat.

Mając na uwadze, sytuację materialno – bytową oskarżonego, na podstawie art. 627 § 1 k.p.k. orzeczono o obciążeniu oskarżonego kosztami postępowania zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa, uwzględniono przy tym, że wg jego deklaracji osiąga on stały, dość znaczny dochód w granicach 5000 zł i jest w stanie ponieść koszty bez uszczerbku dla utrzymania siebie i rodziny.